

DOMOVINA

Uredništvo

Je na Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja trikrat na teden, vsak **ponedeljek, sredo in petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krone. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 17 kron, pol leta 8 kron 50 vin. Naložnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate

se plačuje od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat: za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Pod cesarjem Fr. Jožetom I.

II.

Vladarjeva osebnost.

Cesar Franc Jožef je bil rojen v gradu Laxenburg, štiri ure hoda od Dunaja, dne 18. avgusta 1830. Mali princ je bil brihten dečko, živahen in vesel. Med dvornimi dečki najinteligentnejši. Mati njegova je bila nadvojvodinja Zofija, oče mu je bil nadvojvoda Franc Karl, brat cesarja Ferdinanda.

Oče njegov, sam jako priprostege duha, ni imel na svojega sina nobene vpliva. Zato tem večjega njegova mati. Nadvojvodinja Zofija je bila rojena leta 1805 kot dvojček žene bavarskega kralja Maksa. Bila je izredno energična žena, dolgo časa nasprotnica Metternicha, kateremu je očitala, da je povzročil s svojim staromodnim sistemom predmarčno revolucijo. Kasneje je postala glavni stebel cerkvene reakcije, ki je zmagala nad Avstrijo v konkordatu (1855), ki je bil dve desetletji v veljavi.

Zofijina iskrena in največja želja je bila, da posadi svojega sina na cesarski prestol. Zato je skrbela tudi za to, da ga vzgoji popolnoma v tem smislu. Sam knez Metternich je predaval mlademu nadvojvodu na prošnjo njegove matere poglavja iz politike. Drugi vzgojitelji cesarjevi niso bili tako sijajnega imena. Tudi se dvorni krogi niso mogli takoj odločiti, v kateri smeri se naj giblje njegovo šolanje. Izprva so mu namenili najbolj starokopitne, s cerkvenim duhom prepojene vzgojitelje. Pa kmalu so jih morali nadomestiti z nekaterimi novimi.

In tako se je zgodilo, da sta se bojevala med cesarskimi vzgojitelji dva sveta: napredni in nazadnjaški. Strogo ortodoksni, ki so smatrali cerkev in oblast duhovščine kot temelj, na katerem ima sloneti in od katerega bodi zavisna tudi posvetna cesarska oblast — na drugi strani zmernejši elementi, ki so se držali gesla: Bogu, kar je božjega; cesarju, kar je cesarjevega. O njegovem glavnem vzgojitelju, francoskem grofu Henriku Bombelles — njegov brat je bil tretji mož Marije Lujize, žene prvega Napoleona — je dejal sam minister Wessenberg „er ist durch nichts bemerkenswerter gewesen als durch seine zur Schau getragene Fromigkeit und durch seine Leidenschaft für die Jesuiten — nobena stvar ni padla na njem tako v oči, kakor njegova pobožnost, ki jo je kazal vsepovsodi in njegovo strastno nagnjenje do jezuitov.“

Živahni nadvojvoda Franc je postal zamišljen mladenič, tih, molčeč. Njegovi inteligenci ni mogel zadostiti pouk in horizont vzgojiteljev. Poleg tega so bili tedaj jako burničasi. Cesarski dvor je moral bežati pred Dunajčani

najprej na Tirolsko, potem na Moravsko. Edina zaslomba dinastije je bila armada.

Vse to ni moglo ostati na mladega, dovtetnega vladarja brez globokega utisa. Njegovi predniki so radi s prav redkimi izjemami nastopali pred ljudstvom v patriarhalno-meščanski obleki; novi cesar je nastopal vse in povsodi le v vojaški suknji. Do danes je ostala cesarju Franc Jožetu vojaška oprava najljubša obleka. V njej ga vidimo povsodi.

Pisatelj teh vrstic je videl vladarja v prvič v Ljubljani leta 1895, o priliki potresa. Potem čestokrat na Dunaju in zadnjič v slavnostni ceremonijalni dvorani cesarskega dvora na Dunaju, o priliki otvoritve nove zbornice, dne 19. junija 1907.

Cesar Franc Jožef je tip pravega Habsburžana. Visoke, sloke postave, gibčen, kratke besede, bolj navajen zapovedovati kakor poslušati nasprotniško mnenje.

Najvišja državna gospoda se je zbirala v cesarski dvorani. Ministri, diplomatje, poslanci in člani gosposke zbornice, člani cesarske hiše itd. Ceremonijalni mojstri so imeli obilo truda, da so vzdrževali sredi dvorane pristoje pot do prestola. Prijeten parfum se je razširjal po dvorani. Skozi okno je bilo videti gardo na konjih in dragonsko kavalkado, ki je delala red na trgu in okolu cesarskega dvora.

Ceremonijalni mojster zakliče „Njegovo Veličanstvo“, trije zamolkli udarci in skozi dvorano hiti proti prestolu sivi vladar. Beck mu izroči prestolni govor. Cesar se pokrije s generalskim klobukom natakne naočnike in potem čita prestolni nagovor na poslance.

Tih in enakomeren je njegov glas; enakomerno ubran, brez ognja; samo mestoma ga nekoliko dvigne. Oficijozno in oficijelno časopisje pa je pisalo o „temperamentnem nagovoru“, o ognjenosti in patosu. Tako se godi vedno: med ljudstvom in njegovim vladarjem stoje vedno oficijozni. Visok in močan zid ga loči od ljudstva in cesar ne zve nikoli čiste resnice in ljudstvo nikoli ne ve, kako misli cesar o njem. Jožefov, ki bi hodili med ljudstvo in orali s kmetom na polju, danes ni več. O cesarjeviču Rudolfu so prorokovali, da mu bođe podoben . . .

Živo je prirastla habsburška dinastija v Avstriji samo na Nemce. Vladarska hiša je nemška in cesar Franc Jožef je dejal nekoč sam: „Ich bin ein deutscher Fürst“ — jaz sem nemški knez . . . Seveda je bilo to pred letom 1866.

Več svojih narodov vladar po jezika ne ume, jezik je pa važen pripomoček za spoznavanje naroda in njegove kulture ter pravega razumevanja njegovih teženj.

Vsak vladar je odvisen od svojih svetovalcev. Kaj šele tako mlad cesar,

kakor je bil tedaj, ko je nastopil prestol tako razburkane države, kakor je bila naša monarhija leta 1848.

Največji vpliv na mladega vladarja je imela do svoje smrti (1872) njegova mati Zofija. Njegova udanost kakor spoštovanje do matere je bilo enako veliko. Bila je nasprotnica mlade ustave 1848. l. ter je stala odločno na strani onih, ki so se hoteli tudi še nadalje opirati na militarizem, uradništvo in cerkev.

Za materjo je imel največji vpliv nanj knez Schwarzenberg ter Bach, o katerih spregovorimo v naslednjem poglavju kaj več. Za njegovo politiko napram Rusiji in Balkanu v 50 letih je bil odločilen zlasti nasvet nekaterih generalov. Vsi ti so nervozno pazili, da bi ne prodrli do mladega cesarja noben glas, ki ni v smislu njih načrtov. Zato je pisal leta 1855 tedanji ruski poslanik na Dunaju v Peterburg: „Največ težav dela vprašanje, kako naj pride resnica do cesarjevih ušes. Njega Veličanstvo je zabarikadirano docela. V šestih mesecih sem mogel dobiti le štiri avdijence. Kam pelje vse to, je treba videti na svoje oči, drugače ni mogoče ne verjeti, ne misliti si kaj takega.“

Spričo velikega vpliva svetovalcev in spričo dejstva, da so se ti svetovalci često menjavali in še večkrat delali drug drugemu navskriž, je naravno, da je bila tudi vsa notranja politika nestalna. Danes se je obetal to, kar so jutri že zopet preklicali cesarski patenti. Dvorna kamerila — ta španska beseda, ki pomenja prvotno pošast — je padla tedaj prvič v Avstriji iz ust ministra, ki je občutil, da rujejo proti ministrom tajne, zahrbtnje spletke dvornih krogov, ki jim je služil posebno nadarjeni Kübeck, nekdanji jozefinec, kasneje občudovalec Metternicha, o katerem je govoril le kot „geniju“. Njegova želja je bila — vojaška diktatura nad celo monarhijo!

V zunanji politiki je kazal mladi vladar večjo samostojnost in včasih je bil največji trud njegovih svetovalcev, dobiti njegov podpis za njih naredbe, popolnoma brezuspešen.

Leta 1853. je spoznal Franc Jožef v cesarskem letovišču Ištu bavarsko princezino Elizabeto. Leto kasneje se je vršila na slavnosten način poroka. Leta 1857 mu je porodila prestolonaslednika in edinega sina.

Rudolf je bil vse upanje cesarjevo. Obetal je mnogo in bil je podobnega duha kakor njegov ded in sin Marije Terezije, Jožef II. Vsi krogi, ki so imeli na dvoru velik vpliv, mu sicer niso bili posebno naklonjeni; zato so ga ljubili tembolj tisti, ki so znali prav ceniti njegove sposobnosti. Njegova tragična smrt 1889. l. je žalibog strla vse te lepe nade.

Ta udarec je zadel vladarja zelo.

Žalostne scene so se godile tedaj na cesarskem dvoru . . .

Cesarico je žalost tako prevzela, da je odslej najbolj ljubila samoto. Brez miru in pokoja je potovala po svetu, le tu in tam je ostala za par mesecev na svojem samotnem gradu ob morju, na otoku Krfu. Dne 10. septembra 1898 je izdihnila tudi ona pod morilčevo roko v Ženevi.

Usoda ni našemu vladarju prizanašala in nesreča mu je bila le prezvesta tovarišica.

Najprej se je dogodila mehikan drama, ki je stala življenje njegovega brata Maksimilijana (1867), nato smrt cesarjeviča (1889) in deset let kasneje tragičen konec cesarice (1898). — Politični dogodki — zguba Italije, zmaga Prusije, neprestane krize na Ogrskem, nezadovoljnost narodov v tostranski polovici — vse to je napolnjevalo življenje našega cesarja z bridkostjo.

Tako je njegovo življenje kakor trnjeva pot, kjer je vzkliela le redkokje dišeča roža . . .

Politični pregled.

Domače dežele.

Dne 30. novembra sta se poklonili dve posebni deputaciji gosposke zbornice in parlamenta cesarju. V imenu gosposke zbornice je izrazil nje predsednik knez Windischgrätz vladarju čutila udanosti in zvestobe, v imenu parlamenta pa predsednik dr. Weisskirchner, ki je v svojem nagovoru povdarjal zasluge vladarja, za to, da se je parlament razvil in razširil v pravo ljudsko zbornico, v kateri so zastopani vsi narodi in vsi sloji prebivalstva ter so pripravljeni delovati v splošni blagor države.

Cesar je vsakemu govorniku posebej odgovoril. Predsedniku parlamenta je dejal med drugim, da želi, „naj bi bil parlament živa slika pestre raznovrstnosti Mojih narodov in njih družabnega razvrščenja, ki naj v višjo jednotnost združeni skupno stremijo za skupnimi cilji. Ljudski parlament naj nam kaže, kako se različne nadarjenosti raznih avstrijskih narodnosti srečno spopolnjuje in kako bi se morale upotrebiti v dosego skupnih interesov.“

Istega dne je sprejel cesar tudi deputacije vseh deželnih zborov. Vsaka deputacija ga je posebno nagovorila in vsaki je tudi posebno odgovarjal, kar je z obzirom na njegovo visoko starost vsekako silno naporno in morda celo prenaporno. Čestitke in posebna ročna pisma raznih vladarjev izročajo cesarju tudi posebna odposlanstva, katere sprejema v posebnih avdijencah ter odgovarja na njih nagovore.

Dijaške demonstracije se ponavljajo sedaj zaporedoma v Pragi, na Dunaju, v Gradcu, v Trstu itd. V Pragi so nemški burši že minolo soboto imeli svoj demonstrativni bumel na Pfkopih. V nedeljo so to ponovili in je prišlo vsled tega do resnih spopadov med burši in med češkim dijaštvom in meščanstvom. Policija in žandarmerija je posegla z navadno „energijo“ vmes ter je pri tem nek policist tako mahnil s sabljo po glavi ključavničarskega vajenca Richtera, da mu je lobanjo razklal. Bilo je še več ranjenih. V Gradcu so nemški burši pretepali Slovane, kateri so bili korporativno spremili neko deputacijo, ki je šla rektorja prositi, naj odstrani oni na črno tablo v avli nabiti članek iz „Nene Fr. Presse“, v katerem pleđira prof. Brockhausen za italjansko vseučilišče, po katerem so se pa čutili slovanski dijaki zadeti. Rektor je tej prošnji sicer ugodil, a nemški burši so se vrgli na slovanske dijake s palicami, krepeljci in bikovkami ter so jih nekoliko težko še več pa lahko ranili. V Trstu, v Pulji in po drugih primorskih mestih demonstrirajo italjanski dijaki in meščani zoper dogodke na Dunaju in zahtevajo ital. vseučilišče v Trstu. Hrvatsko dijaštvo v Zagrebu je pa na predlog Dalmatincev in Istranov sklenilo resolucijo, v kateri protestira proti ital. vseučilišču v Trstu in poziva svoje tovariše na avstr. vseučiliščih, naj se tudi oni pridružijo temu protestu. Zmešnjava čedalje bolj raste.

Dunajsko vseučilišče je še zaprto, dočim se na tehniki že zopet predava.

Ministerski predsednik Bienert se pogaja z različnimi strankami ter si prizadeva doseči čimprej sporazumljenje med njimi, da bi koalicijski parlamentarni kabinet čimprej prevzel vladno in rešil tudi že takozvane državne neophodnosti. Po vsem tem, kar se dogaja v vseh večjih mestih Avstrije je skoro izključeno, da bi prišlo do tega, da bi Čehi in Nemci stopili sedaj v koalicijski kabinet, ko se na Češkem od dne do dne poostruje nasprotstvo med obema narodnostima.

V ogrskem parlamentu je govoril delegat Supilo proti proračunu trgovskega ministerstva in proti železnicam. Madžari zlorabljajo državne subvencije v to, da podpirajo madžarska paroplovna društva dočim hrvatskim samo pomena mečejo pod noge in jim delajo vsemogoče neprilike. Železnice zlorabljajo v to, da odvajajo trgovino in promet od hrvatskih mest, mesto da bi je tja navajale in da širijo z njimi madžarizacijo po Hrvatskem. Supilo je interpeliral tudi ministerskega predsednika, ali mu je znano, da se snujejo na Hrvatskem lige, ki imajo baje namen braniti celokupnost monarhije, ki pa v resnici nič drugega ne nameravajo ko dražiti narode in delati nereda ter ali je ministr. predsedniku znano, da se te lige snujejo pod zaščito barona Raucha, ki pravi, da je samo njegov eksponent na Hrvatskem in kaj misli proti temu ukreniti? Kaj bode neki odgovoril dr. Wekerle na to in kaj porečeta dr. Frank in škof Stadler?

Minolo nedeljo je bilo v Zagrebu veliko zborovanje, katerega se je udeležilo na tisoče delavstva in meščanstva in zastopniki sedmih političnih strank. Sprejeta je bila soglasno resolucija, v kateri se zahteva naj se nemudoma skliče hrvatski sabor in se izvede volilna reforma v tem smislu, da se uvede na Hrvatskem splošna, jednaka in tajna volilna pravica.

Balkan.

Položaj na Balkanu je čedalje bolj resen. Bojkot avstrijskega blaga na Turškem raste in ni nade, da bi v kratkem nastal preobrat na bolje. Avstrijsko ministerstvo vnanjih rečij se je obrnilo na Francijo, naj intervenira pri Turčiji, da bo opustila bojkot. Francoski minister vnanjih rečij je odgovoril, da bi prav rad to storil, da pa ne more, ker ve, da bi bil vsak korak brezuspešen, dokler se ves avstro-turški spor ne predloži evropski konferenci v rešitev. V interesu avstrijske industrije in v interesu miru bi bilo, ako bi se čimprej sklicala ta konferenca in ako bi Avstro-Ogrska storila prvi in neizogibni korak, se s Turčijo sporazumeti. Naša diplomacija pa neče še o tem slišati. Avstrijski poslanik v Carigradu pojde na dopust, rezervisti 15. voja so ostali pod orožjem in govori se, da ostanejo letos pod orožjem tudi vsi nadomestni rezervisti. To so vse zelo resna znamenja, da so nevarni časi. Visoki diplomatje in generali delajo samo visoko politiko — mislijo morda na vojsko in upajo na zmago. Na to pa ne pomislijo, da četudi Turke na bojnem polju premagamo, da je pa nikakor še ne moremo prisiliti, da bi kupovali naše industrijalne izdelke. S silo se ne da v tem vprašanju nič opraviti, vse bi se pa dalo doseči potom mirnega sporazumljenja, pamečne pogodbe in sprave. Na to veliki politik in strategji ne mislijo in čas beži. Druge države ta čas dobro izkoriščajo in si na vse moči prizadevajo, da s svojimi izdelki stopijo na naše mesto. Ko se bomo morda po dolgem času pogodili — nam to tudi ne bo več pomagalo, ker bodo Turki imeli takrat že druge liferante za svoje potreščine. Za to se bomo pa morali zahvaliti našim birokratom in pa tudi poslancem, ki v parlamentu še niso zahtevali najmanjšega pojasnila o balkanskih razmerah.

Štajerske novice.

— Cesarjev jubilej v Celju. Vse trgovine so bile dne 1. decembra zaprte že ob šestih zvečer; nekateri hišni posestniki so bili tudi že izvesili deželne in cesarske zastave. Med šesto in sedmo uro se je začela iluminacija. Razsvetljene so bile vse hiše po vseh glavnih ulicah v Celju in po okolici. Po vseh ulicah je bilo vse polno ljudstva, ki si je ogledalo razsvetljavo in okrašenje mesta. Po sedmih je šel spreved po mestu z bakljami z mestno godbo na čelu. Danes vihra skoro na vsaki hiši v Celju cesarska zastava. Slovesne službe božje se vrše v obeh farnih cerkvah. V slovenski farni cerkvi je maševal g. opat Ogradi z veliko asistenco. Te slovesne maše so se udeležili vsi državni in auto. omni dostojanstveniki, v nemški farni cerkvi je bila šolska maša mestnih šol, kateri je sledila slavnost v „Nemški hiši“. Ob enajstih zjutraj pa je imel mestni svet slavnostno sejo. Popoldne so bile vse trgovine in delavnice zaprte.

— Narodna zbirka. Kakor je slovenski javnosti gotovo znano iz nasprotnih časopisov, začeli so nemški dijaki nabirati za svoje „teptane“ brate na Spod. Štajerskem; na ta način hočejo podpreti svojo itak že premočno organizacijo. Slovenci! Mi ne moremo in ne smemo na to molčati, ampak odgovoriti na enak način. To uvažujejo slovenski akademiki sklenili prirediti Narodno zbirko v velikem obsegu po celem Spod. Štajerskem.

Celjska podružnica „Glasbene Matice“ v Ljubljani naznanja, da sprejema še dalje gojence in učence za pouk v glasbeno šolo na glasovir,

gosli petje ter na vse druge glasbene instrumente na godala in pihalna in sicer vsak dan od 11. do 12. ure dop.

Ob nedeljah od 11. do 12. ure občuje se tudi s strankami oziroma stariši gojencev in učencev. Glasbena šola se je pričla 1. grudnia.

Odbor je že potrjen od „Glasbene Matice“ v Ljubljani in je sestavljen iz sledečih funkcionarjev, predsednik: profesor Anton Jošt, podpredsednik: dr. Jos. Sernec, odvetnik, tajnik: Jos. Žagar, učitelj, tajnica namestnica gospodična Minka Moosova, šolski nadzornik: profesor Jos. Kožuh, blagajnik: Ivan Likar, glavni zastopnik banke „Slavije“, namestnica: gospodična Dora Bergmanova.

— Za dijaško podporno društvo v Celju je daroval g. dr. Josip Kolšek 10 kron mesto razsvetljave na 1. decembra t. l. Presčno hvalo!

— Slovenski kmečki koledar. Trščanski „Lloyd“ piše: „Ta slovenski kmečki koledar, ki je okrašen z lepo sliko nedavno umrlega slovenskega rodoljuba dr. Ivana Dečka, katerega životopis je objavljen na str. 255, je bogat na raznih leposlovnih spisih in gospodarskih člankih. Mi ga toplo priporočamo ne samo Slovincem, temveč tudi Hrvatom in Srbom.“ Torej sezite po njem, Slovenci!

— Družbi sv. Cirila in Metoda sta poslala Lojzek in Marica Brenčič iz Celja igračic za revne otroke na meji. Živijo!

— Umri je v bolnišnici v Celju vsled težkih telesnih poškodb kmečki fant Jožef Čopl iz Šmarjete pri Celju. Škoda mladega življenja, ki je palo kot žrtev surovosti in ljudske podivjanosti.

— Parazite — zajedave živali, ki živijo na truplih drugih od sokov tujih živobitij — imenuje „Deutsche Wacht“ slovenske učence na celjski e kr. višji gimnaziji. List, ki Slovence toliko zaničuje in žali, kakor da bi živeli od Nemcev, ni bil zaplenjen. — Povedano pa bodi vsem c. kr. gospodom, da je mera žalitev, ki se da še prenašati za Slovence polna. Ne trpimo in ne bomo trpeli, da se brez preroka javnih oblasti naši otroci zmerjajo s paraziti, ker hodijo v c. kr. državno šolo, ki je na slovenskih tleh in si jo sami plačujemo. Tudi moramo na ves glas upirati se neznosni pisavi in izjavam časnikov in državnih oblastnikov, kakor da bi bili nemci gostje na avstrijskih šolah vobče in na vseučiliščih posebej. Nobeden avstrijski državljani ni gost na c. kr. avstrijskih državnih zavodih, tudi ne na vseučiliščih, naj bo Slovan ali — Italijan. Denarni in krvni davek se jemlje od vseh, tu ni nikdo gost za Nemce. Vsak Avstrijan ima isto pravico do vseučilišč v Avstriji ko Nemci. Ako bi poklicani krogi to uvaževali, ne bilo bi prišlo do prelivanja krvi.

— Nekaj o boju za pravice Slovencev v celjskem okrajnem šolskem svetu. Kakor znano, potekla je uradna doba od okrajnega zastopa celjskega v okrajni šolski svet celjski voljenih 5 članov koncem septembra 1905. Ker pa sedaj ni pravega okrajnega zastopa, se tudi ne morejo voliti novi člani za okrajni šolski svet in vlada bi morala sklicavati dosedanje ude kot za nadaljno poslovanje opravilne še tudi nadalje k vsem sejam okraj. šol. sveta. A ker so ti udje sami Slovenci, jih vlada od septembra 1905 ni več sklicala k nobeni seji. Okrajni šolski svet celjski tvorila je torajle manjšina 4 udov (vseh udov je 9), a vendar je po nazorih naše modre vlade sklepal — pravilno in postavno!!

Proti taki samovoljnosti ptožila sta se v imenu vseh dosedajnih udov gg. dr. L. Gregorec in A. Brezovnik

(po g. dr. Hrašovcu) najprvo na c. kr. dež. šol. svet v Gradcu.

Pritožba je bila kakor pač v Gradcu skoro ni drugače pričakovati, ovržena. Manjšina sklepaj naprej:

Na to je sledila pritožba na c. kr. naučno ministerstvo. Pritožba je bila tudi tu odbita.

Še le upravno sodišče, kamor sta se na to ta dva gospoda obrnila, je spoznalo, da manjšina kakega zastopa ni opravičena sklepati pravilno in zakonito in da povsod širem sveta stari izvoljenci opravljajo svoje posle tako dolgo, da pridejo na njih mesto novo izvoljeni.

Vsled te razsodbe (od 2. febr. t. l.) sprejeli so dosedanji udje celjskega okrajnega šolskega sveta sedaj to le rešitev:

„Okr. šolski svet Celje, dne 25. novembra 1908, št. 1945.

— C. kr. upravno sodišče ja na pritožbo dr. L. Gregoreca in dr., v zadevi nadalnje funkcije c. kr. šol. sveta Celje, odločbo c. kr. ministerstva za bogočastje in nauk z dne 19. oktobra 1906, št. 31731 razveljavilo.

Vsled tega je tudi c. kr. dež. š. svet z odlokom dne 12. nov. 1908 št. 7808/9 turadno odločbo z dne 13. februarja 1906 št. 186 razveljavil.

Na podlagi pravnih nazorov upravnega sodišča, da mora znati okr. šol. svet po postavi vselej v svoji postavi celoti delovati in da bi taisti ne bil postavno sestavljen, ako bi bila od okrajnega zastopa izvoljena skupina udov izločena določi okr. šol. svet, da imajo od okrajnega zastopa svoječasno izvoljeni udje svoje delovanje v okr. šol. svetu do vstopa njih naslednikov nadaljevati in se razprav taistega vdeleževati.

To se Vam s pristavkom naznanja, da se bojo vabila k sejam okr. šolsk. sveta za vsaki slučaj posebej izdajala.

Predsednik:

Müller, m. p.

Zopet nov dokaz, kako se moramo za vsako še tako samo po sebi umevno pravico boriti do zadnje instance. Človeku se skoro zdi, kakor bi pri naših oblastvih povsod vladal Wastian-Malik-Marekhlov duh.

— Izgredniki od 20. septembra 1908. pred sodiščem. Dne 27. listopada se je vršila proti znanemu mestnemu mitničarju Maksu Beneschu pred okrajnim sodiščem v Celju glavna razprava, ker je dne 20. septembra 1908 zvečer ko so prišli Savinjski fantje k Sokolski slavnosti v Narodni dom, nanje zakričal: Ferfluchten bindischen Schweine, seids nach Cilli raufa kumma, gehts nach Laibach! (Proklete slovenske svinje, ste se prišli v Celje pretepat, pojdite v Ljubljano!) Sodnik je sodni pristav dr. Kotnik, obtožbo zastopa dr. Kalan, obtoženca zagovarja dr. Kovarčičev koncipijent dr. Riebl. Konstatira se, da je obtoženec Benesch že štirikrat kaznovan in sicer enkrat zaradi prestopka po § 314 k. z.; enkrat radi tatvine, enkrat radi prestopka zoper tiskovni zakon in enkrat radi razžaljenja časti. Nadalje se konstatira, da je obtoženec, ki je mitničar na Ljubljanski cesti, torej uslužbenec celjskega magistrata, položil na sodišču razodetno prisego, da nima nikakega premoženja. Priča F. Zorčič, uradnik deln. pivovarne v Žalcu je potrdil pod prisego, da je obtoženec, ki se je kazal sploh jako razburjenega, vpil na Slovence, ki so prišli iz Savinske doline, besede, zaradi katerih je obtožen. C. kr. okrajni komisar dr. Breschar se ne spominja več na posamezne dogodke, zdi se mu pa, da je obtoženca pokaral, ker je bila mitnica zaprta in je Benesch ni hotel odpreti. Na obtoženčev predlog se zasliši kot priča šef celjskega magistrata dr. Ambroschütz,

kateri je mnenja, da obtoženec inkriminiranih besed ni izgovoril, ker je stal ves čas poleg njega. Pač pa je rekel obtoženec proti dr. Ambroschütznu, ko ga je ta pozval, da naj mitnico odpre: „Saj je vse eno, ali pridejo ti ljudje nekaj prej ali pozneje v Narodni dom, tam je koncert in ti ljudje itak niso muzikalični!“ Dr. Ambroschütz nadalje izpove, da je bil obtoženec tedaj v službi in da so se Slovenci, ki so morali zunanaj mitnice čakati, ker jim je druhal demonstrantov zaprla pot, vedli mirno. Obtoženčeva žena je kot priča seveda potrdila, da obtoženec ni izgovoril besed, radi katerih je tožen. I. Selak, orožniški postajevodja iz Braslovč je izpovedal opozorjen na svojo službeno prisego, da je slišal iz obtoženčevih ust besedi „windisch“ in „raufen“, drugo mu je bilo v trušču nerazumljivo, ker je stal nekoliko oddaljen od obtoženca. Priča Anton Horvat, orožniški postajevodja iz Žalca pa je potrdil, da je stal samo dva koraka od obtoženca in je slišal čisto razločno iz njegovih ust goričane besede ter je pristavil, da je vsaka zmeta izključena. Obtoženec seveda krčevito taji. Razprava se preloži v svrhu zaslišanja novih prič.

— **Slovenskim trgovcem v predvarek.** Tragični dogodki 20. septembra niso našli pri pretežni večini slovenskih trgovcev pravega odmeva. Svojih narodnih dolžnostij učiti bi se morali od svojih nasprotnikov, ki izvajajo že od nekdanj dosledno bojkot proti vsemu, kar je slovensko. Odkar je prišel Terschekov hotel v slovenske roke, se ga izogibljejo nemški potniki, ki so bili prej tam stalni gostje, četudi jim nudi omenjeni hotel udobnost, da imajo takoj na razpolago vozove. Kljub svoji narodni nestrpnosti pa se ne sramujejo ti ljudje trkati drug dan na vrata slovenskih trgovcev. Res je, da se še ne moremo kar naenkrat osamosvojiti od nemške trgovine, toda Vaša narodna dolžnost, slovenski trgovci, zahteva, da odslovite vsakega nemškega potnika, ki ne prenočuje v slovenskih gostilnah, ki si ne najme voza pri slovenskem podjetniku.

Vsled naše trgovske odvisnosti od Nemcev, pomnožuje se na naše stroške vsako leto za ogromne vsote nemški kapital. Slovenski trgovci, koristili bode veliko slovenski stvari, ako zahtevate majhno kompenzacijo s tem, da odtrgate od svojih letnih računov, ki jih izplačujete nemškim tvrdkam, majhne zneske našemu edinemu obrambnemu društvu, družbi sv. Cirila in Metoda. Ti zneski naj pričajo, da nam nemške tvrdke, s katerimi ste v trgovskih zvezah, direktno ne nasprotujejo. — Objavite pa takoj one tvrdke, ki bi se protivile vašim odditkom, da bode vsak slovenski trgovec vedel, kaj mu je storiti. Tako bode pokazali, da niste Slovenci samo takrat, kadar inserirate svoje tvrdke, ampak da se tudi dejanski zavedate svojih narodnih dolžnostij.

— **Imenovanje.** Pošta oficijantinja Roza Gatej, poštna upraviteljica pri Sv. Jurju ob J. žel. je imenovana za poštarico 2. razreda, 2. stopnje istotam.

— **Slavna posojilnica v Vojniku** je tudi letos podarila vsoto 22 K za uboge učence tukajšnje šole, za kar se ji podpisani v imenu krajnega šolskega sveta zahvaljuje najpristraneje.

Ivan Kvac, nadučitelj.

— **Okrajni glavar v Brežicah in učiteljstvo.** Kakor se poroča „Slov. Narodu“, je brežiški okrajni glavar grof Walter Attems v nemških dopisih učiteljstvu resno odsvetoval udeležiti se protestnega shoda, ki so ga nameravali sklicati brežiški Slovenci radi eptemberskih dogodkov češ, da bi se

s tem kalilo patriotičen čut, zlasti sedaj v jubilejnem letu. Kaj pa nemško nacionalno učiteljstvo? Ali to ni kalilo tega čuta na svojem zadnjem shodu v Celju, kjer so se razni govorniki ponašali s „spomini“, katere so dali njih somišljeniki s palico našemu poslancu dr. Ploju v Ptuj dne 13. septembra t. l.?

— **Skrajna nemška predrznost.** „Deutscher Schulverein“ je tako nersramen, da si upa prositi za podpore celo slovenske občine. Razne slovenske občine na Štajerskem in Kranjskem so dobile te dni prošnje, da naj se „Schulverein“ v „stiski in potrebi“ priskoči na pomoč. V prošnji se skrajno predrzno napada Slovence kakor tudi Slovane sploh ter pravi, da so bile nemške „nedolžne“ demonstracije v Ptuj, Mariboru in Celju samo odgovor na slovenske napade na šulferaujske šole in na Nemce. Naš odgovor na to novo nemško predrznost bodi ta, da naše občine, korporacije, zadruga in posamezniki darujejo kolikor morejo za družbo sv. Cirila in Metoda, za dijaške kuhinj in dijaška podporna društva v Gradcu, na Dunaju in v Pragi.

— **Podravskega odseka akad. fer. društva „Prosveta“** je poslala gđ. Dora dr. Bergmanova čez sto že prečitanih časopisov, med temi deset „Slov. Branikov“. Iskrena hvala! — Časopisi so se poslali v obmejna kraja na Kapljo in v Brezno. Na letošnjem občnem zboru „Prosvete“ se je zopet poudarjalo, naj bi slovensko razumništvo zbiralo staro časopisje ter ga pošiljalo na obmejna izobraževalna društva. Žalibog, dosedaj se je našla edina požrtvovalna rodoljubkinja, ki se je odzvala temu izbornemu predlogu. Apeljemo pri tej priliki na vse Slovence, da podpirajo tudi to izobraževalno stremljenje. Že prečitano časopisje se lahko pošilja na naslov: Podravskega odseka akad. fer. društva „Prosveta“ v Mariboru, „Narodni dom“.

— **Nerednosti na glavni pošti v Mariboru.** V Maribor je prišel iz Gradca poštni komisar Gattermaier, ki je konstatiral pri vodji telegrafičnega in telefoničnega oddelka primanjkljaj 1100 K. Preiskava v tej stvari še ni končana in se še ne more vedeti kaj gotovega.

— **Občinski odbor trga Središča** je sklenil proslaviti šestdesetletnico vladanja Nj. Veličanstva s tem, da daruje razun že svoj čas omenjenega prispevka za Jubilejno ljudsko knjižnico družbi sv. Cirila in Metoda 50 kron, društvu za varstvo otrok v ormoškem okraju 50 K ter tukajšnjemu krajnemu šolskemu svetu za nakup obleke revnim šolarjem 100 K.

— **Iz Ptuja.** Mizar v delavnici južnega kolodvora Janez Osim, ki se dela hudega nemškega petelina, a še niti nemški ne zna, je po Ornigovi policiji skušal g. Nakersta, ki ga je letos 20. septembra opominjal, naj bo miren, izročiti sodniji. Okrajno sodišče je g. Nakersta oprostilo in 21. t. m. se je imel pred sodiščem zagovarjati Osim. Sodišče je tega razgrajača obsodilo na 48 ur zopora in na sodne stroške.

— **Wastian ne kandidira več.** Wastian je izjavil deputaciji občinskega sveta, ki ga je prosila naj sprejme kandidaturu za en mariborski mandat za deželni zbor, da ne prevzame več kandidature. Isto je odgovoril tudi zastopnikom mariborskih političnih društev. Pošvetiti hoče vse svoje moči Südmarki. Deželni zbor bo prav lahko pogrešal tega kričarja.

— **Avstrijska „pravica“ na Dunaju in v Ljubljani.** Na Dunaju je bil 24. nov. oproščen tehnik Winternitz, ker je pri dijaških nemirih zaradi Wahrunda dne 16. junija t. l. opsoval dva redarja in se na vso moč upiral, ko so ga hoteli aretirati. Sodnik

je utemeljil oprostilno razsodbo s tem, da je bil Winternitz razburjen, ker je vplivala nanj psihologija demonstrirajoče mase. Tako na Dunaju. V Ljubljani pa se je vsakogar obsodilo zaradi malenkostnih, v razburjenju izustenih psov; v Celju seveda do kakih razprav ni prišlo, ker policija sploh ni skušala ovirati nemških divjakov. Objednem pripominjamo: **Slovenski poslanci, zahtevajte poddržavljenje policije v Celju, Ptuj in Mariboru!**

— **V varstvo Radgone proti povodnjim** so izdelani načrti o regulaciji Mure in vseh nje pritokov. Dne 22. m. m. je predaval o tem predmetu v Radgoni g. inženir Jahu ter je pojasnjeval svoja izvajanja s svetelnimi slikami. Delo bode sila težavno in drago, ker je Radgona sama naglemu odtoku vodovja ob velikih nalivih in povodnjih na potu. Poklicani organi so stvar proučili ter izdelali podrobne načrte o preuredbi struge, kanalov, preplavnega ozemlja, Mure in nje pritokov, o potrebnih jezovih, nasipih, zatvornicah in mostovih. Potreba bo sezidati 28 kilometrov nasipov in troški so preračunjeni na 1.440.000 kron.

— **Odprite besede.** Naši krščanski socialci kaj radi pravijo, da jim je sveta narodnost, da jim ni ljubejšega dela, ko gospodarsko delo za naše dobro in verno slovensko ljudstvo. Tržanski krščanski socialci so vsaj odkritejši. Tam pišenekdo, da mora politikujoča duhovščina zopet delati na to, da bo v našem ljudstvu zopet vzbujena narodna zavest, tako da bode vedelo, da je katoliško in da je to njegova največja in edina sreča. Torej vero naj ohranijo med našim ljudstvom. Dobro, tega jim nihče ne brani, samo politiko naj puste onim, ki jim je tudi kaj mar za politične, narodne in gospodarske momente, ne pa samo za etične in naj ne mešajo pojmov vere in politike.

— **Nemščina uradni jezik Južne železnice na Spodnjem Štajerskem.** — Kakor poroča „Mir“, pripelje stranka sod vina iz Haloz, da ga iz postaje Ptuj pošlje na postajo Vrbo na Korškem. Obe postaji stojita na slovenskem ozemlju. Stranka ne ve, kako se zove Vrba po nemško, uradnik išče in išče ter izjavi: Station Vrba existiert nicht — postaje Vrba ni — torej se pošlje v Celovec. Tudi tam niso našli postaje Vrba in so vprašali, kam z vinom, ker adresata ne najdejo radi pomanjklivega naslova, čeravno je urednik „Mira“ tolmačil Vrbo v Velden. Avizo je šel v Ptuj in se je zahtevalo „nemško“ odredbo, ker celovski uradnik ne razume slovenskega pisanja. Koliko škode in zamude nam napravijo nemški uradniki, ki mislijo, da je Južna železnica zato tu, da redi te nemške peteline. Proti takim škandalom bo treba pošteno nastopiti. Naj bi se bilo kakemu Nemcu kje kaj podobnega pripetilo, cela Avstrija bi bila na nogah, vsi nemški poslanci in dijaki bi razsajali in vpili, kaka krivica se jim godi; Slovenec, ta sirota, ta golob brez žolča pa mirno prenaša vse in potrpežljivo trpi gmotno škodo, trpinčenje in zasmehovanje. Čas bi bil, da se vzbudi iz tega mrtvila in se resno in z vso odločnostjo potegne za svoje pravice.

Na c. kr. dunajski Akademiji za upodablajoče umetnosti (slikarski oddelek) je delalo za šolsko leto 1908/9 izpit čez 200 dijakov, večinoma Nemcev. Sprejetih je bilo za tekoče leto samo 37, med temi dva Slovenca: Jos. Pungačnik iz Vranskega in Zmagoslav Cotič iz Trsta. Edina Slovenca v prvem letniku slikarske akademije na Dunaju.

— **Iz Gradca.** Povodom cesarjevega jubileja je mestni svet graški sklenil darovati 80.000 K v dobrodelne namene in sicer: 20.000 K za bodoče zdravilišče za jetične ženske in otroke, ki se izplačajo v 10 letih v obrokih po 2000 K; 20.000 K za zavetišče za siromake, ki so brez strehe; 20.000 K za poboljševalnice za osirotele deklice, 10.000 K za podnevno bivališče za slaboumne otroke in 10.000 K za takozvano „Waldschule“. Na predvečer je bila po celem mestu in tudi na gradu krasna razsvetljava.

— **Ustanova za štajerske umetnike.** Grofica Teodora Kottulinska je darovala povodom cesarjeve šestdesetletnice v prosep in povzdigo nmetnosti na Štajerskem in v spomin na svojega soproga, kot prvega protektorja društva upodablajočih umetnikov na Štajerskem glavnico 25.000 kron. Letne obresti se naj vporabljajo v nakup del štajerskih umetnikov. Upravitelj ustanove je štajerski deželni odbor.

— **Povodom cesarjevega jubileja** so bili na Štajerskem odlikovani sledeči: naslov tajnega svetnika je dobil dr. vitez Pitreich, predsednik višjega deželnega sodišča v Gradcu; plemstvo je dobil Rudolf Dehne, deželni poslanec; komturski križ Franc Jožefovega reda z zvezdo Kamil grof Razumovsky, posestnik v Šoštanj; viteški križ Leopoldovega reda dr. Miroslav Ploj, dvorni svetnik in državni poslanec na Dunaju; komturski križ Fr. Jožefovega reda graški župan dr. Franc Graf, Karl Hribovšek, infuliran stolni prošt v Mariboru, dr. Fr. Jurtela, deželnega glavarja namestnik in dr. Link, deželni odbornik v Gradcu; oficirski križ Fr. Jožefovega reda Jožef Ornig, poslanec in župan v Ptuj; red železne krone 3. reda Ivan pl. Feyrer in Franc Robič, deželna odbornika v Gradcu; dr. Gross, dr. Haberlandt in dr. Wasmuth, vseučiliški profesorji na Dunaju ter Franc Ogradi, infuliran opat in dekan v Celju. Nadalje so odlikovani z viteškim križcem Franc Jožefovega reda Jožef Bankalari, namestnik okr. načelnika v Mariboru, Lovro Baš, notar v Celju, Oto Erber, poslanec in župan na Muti, Martin Jurkovič, dekan v Ljutomeru, dr. Adolf Mravlag, načelnik okrajnega zastopa na Laškem in dr. Janko Serneč, odvetnik v Mariboru in z zlatim zaslužnim križcem z zvezdo dr. Val. Kermavner, finančni komisar v Celju in Gustav Vodušek, župan v Trbovljah ter z zlatim zaslužnim križcem potovalni učitelj Martin Jelovšek.

Drugod po Slovenskem: Naslov tajnega svetnika je dobil dr. Franc Sedej, knez in nadškof goriški; plemstvo Franc Šuklje, deželni glavar na Kranjskem in državni poslanec; komturski križ Franc Jožefovega reda z zvezdo dr. Ivan Šusteršič in dr. Vinko Ivčević; komturski križ Franc Jožefovega reda Ivan Flis, kanonik v Ljubljani in Jožef Pogačnik, državni poslanec in posestnik v Podnartu; red železne krone 3. reda dr. Matko Laginja, državni poslanec, dr. Peter Laharnar v Černovicah, Franc Hubad, deželni šolski nadzornik, J. Lenarčič, predsednik trgovske zbornice v Ljubljani in grof Barbo, deželni odbornik v Ljubljani; viteški križec Franc Jožefovega reda Anton Črnivec, ravnatelj ženskega učiteljskega v Ljubljani, Anton Klinar, stavbni svetnik v Ljubljani, Franc Milčinski, sodni tajnik istotam in Alojzij Poljanec, ravnatelj prisilne delavnice v Ljubljani; zlati zaslužni križec s krono Matej Hubad, ravnatelj „Glasbene Matice“ v Ljubljani.

— Vellka suša na Furlanskem. Na Furlanskem vlada taka suša, da so mnoga industrijska podjetja morala delo ustaviti. Skoraj vsi vrelci so se posušili. Tudi v zdravstvenem oziru se že kažejo zle posledice radi pomanjkanja vode.

— Učence kepeniškega stotnika. Dne 26. nov. so v Satoralya-Ujhely zaprli znanega Gezo Pecsarja, ki se je načelniku postaje predstavil kot šef budimpeštanskih dedektivov Krecsanyi. Načelniku se je pa zdel sumljiv in ga je dal zapreti. Pri njem so našli pismo budimpeštanskega nadkapitana Bodeja, v katerem se vsled ministerske odredbe Krecsanyiju naroča naj davčno blagajno v Eperiesu revidira, jo zapleni in da zapreti blagajnika in kontrolorja. Imel je tudi potrebna pisma na žandarmerijo in na domobransko poveljstvo. Jetnik je priznal, da je na ta način hotel oropati blagajno v Eperiesu. Njegovega sokrivca iščejo. Splošno se misli, da je Pecsar prevaril razne ljudi na Sedmograškem.

Književnost in umetnost.

— Nov poljudno znanstveni list. V najkrajšem času prične izhajati v Ljubljani nov list, mesečnik, ki bo izpolnil veliko verzel na polju našega strokovnega informacij kega in organizacijskega časopisja. V prejšnjih časih je bila znanost le last višjih krogov, dandanes pa, ko živimo v času splošne demokratizacije, odprla so se ljudstvu tudi vrata v hram prosvete in kulture. Znanost se popularizira. Izobrazbo, prosveto med ljudstvo, je danes klic vseh kulturnih narodov. Že povsod se je ta klic praktično izvedel. Tudi pri nas na Slovenskem smo nekaj začeli v tem oziru. Lepi so že uspehi, da, tako lepi, da je treba misliti na organizirano, smiselno ljudskoizobraževalno delo. Ljudskih knjižnic je premalo in še te so nekatere pomanjkljivo urejene. Predavanja se premalo goje, izobraževalna društva in čitalnice se morajo preurediti, da bodo izpolnjevala svoj namen. Kje so drugod tako vzorno urejena ljudska vseučilišča?

Novi list bo vse to ljudsko izobraževalno delo v drugih narodih zasledoval in prinašal natančna poročila. Prinašal bo tudi natančna poročila in statistike o našem ljudsko-izobraževalnem delu. Služil bo tedaj knjižničarjem, predavateljem, snovateljem in voditeljem izobraževalnih društev in čitalnic in sploh vsem onim, ki se za ljudsko-izobraževalno delo zanimajo in so na tem polju delavni.

List se bo pričel izdajati le, če se oglasi toliko naročnikov, kolikor jih je za vzdrževanje lista potrebno. Uprava „Ljudske prosvete“ v Ljubljani, Vegove ulice št. 2.

Zaradi velikega nakupa blaga v konkurzu se nahajajoče tovarne zamoremo razpošiljati **dokler je kaj zaloge** samo boljše vrste žepnih ur, budilk in stenskih ur po spodaj navedenih, čudovito nizkih cenah. Najmodernejša rem. anker-gloria-srebrna ura za gospode K 8.—, 3 komadi K 22.—, Rosskopf patent ura za gospode K 8.40, 3 komadi K 9.20. Elegančna elektro-zlata damska ura K 8.—, s tremi pokrovi K 10.—, Srebrne panter-verižice za gospode po K 2.—, 3.—, 4.— in 5.—. Budilke: znamka „Posthorn“ K 3.—, znamka „Adler“ K 4.—, z drugim zvoncec K 5.—. Štenske ure v okroglem pločevinastem okrovu, lepo pleskano, premer ca 35 cm K 4.—, 5.—, 6.—. Vsaki uri je priložen garancijski listek za 3 leta. Za neugajajoče, denar nazaj. — Z ozirom na božične praznike priporočamo, da se takoj naroči v svrhu pravočasne odprave. Edino razpošiljanje po povzjetju tvrdka z urami E. WEISS, Dunaj XV/1, Kei inggasse 1/9. 671 2

Soliden trgovski pomočnik

z dobrim spričevalom se sprejme v trgovino z mešanim blagom pri
Davorinu Podlesniku
Radeče pri Zidanem mostu. 678 2-2

Lepo posestvo

v večjem mestu Spodnje Štajerske, z dobro idočo gostilno, ostajališčem, lepimi hlevi, veliko ledenico in lepim vrtom, se pod jako ugodnimi pogoji proda. Kje? se izve v upravnistvu tega lista. 655 6-6

Za vajenca v trgovino

z mešanim blagom, sprejemem dečka, kateri ima veselje do trgovine, je pošten in lepega vedenja.

Jak. Dereani v Žužemberku, Kranjsko
kamor se naj ponudbe pošiljajo.
670 5-2

SINGER^{jeve} šivalne stroje

kupujte samo v naših trgovinah, katere lahko vse spoznate na tem znamenju.

Ne dajte se zapeljati po naznanih katere nameravajo z namigavanjem na ime **SINGER** prodajati obrabljene stroje ali pa drugod izdelane stroje, ker mi ne oddajemo svojih strojev na prekupovalce ampak jih prodajamo naravnost občinstvu.

SINGER Co.
Delniška družba za
šivalne stroje
Celje, Kolodvorska ulica 8.

Mlinski stroji

so zelo po ceni naprodaj in sicer: 1 par 48" nemških mlinskih kamnov z vsemi železnimi in lesenimi deli, 1 čistilni stroj za pšeno (grijes) „Austria“ (Hoerde in comp.), 1 cilindar z 2'5 metra dolgim vretenom s polžem, transmisije, 2 čistilna cilindra, stroj za snaženje spirale, 3 železna okna, 2 m visoka, 120 m široka, vse skoro novo. — Vprašanja

okrbništvo v Žovneku,
pošta Braslovče v Savinski dolini.
649 14-5

Slovenci! Kupujte vžigalice v korist družbi sv. Cirila in Metoda!

RUDOLF HAVELKA modna trgovina v Ptujju

priporoča p. n. občinstvu za jesen in zimo najnovejše blago za dame in gospode v raznih kvalitetah, kakor tudi raznovrstno platno za životno in posteljsko perilo. Nadalje nudi preproge, garniture, volnene in čipkaste zastore čevije najboljšega izdelka za dame in gospode, dežnike, zavratnice, ovratnike, pletene in likane srajce, ter vsakovrstno drugo v manufakturno stroko spadajoče blago po primernih cenah. — Postrežba točna in strogo solidna!

536 41-31

Napak je misliti, da se „dobra kava“ pripravlja le iz „samih kavinih zrn“, nikakor — kajti **dober pridatek povikša** kavino moč, njeno barvo in njen okus.

To je resnično; prepričajte se blagovoljno s poskusom **pristnega „Franck-ovega“** pridataka za kavo.

645 b 2-2

Steckenpferd

lilijno mlečno milo
Najmileje kožno milo.

Zvezna tiskarna

Schillerjeva ulica
Celje: Štajerska.

Izvršnje v svojo strobo spadajoča dela okusno in po konkurenčnih cenah.

priporoča svojo dobro založeno trgovino izdelanih oblek vsake vrste po najnižjih cenah. Naročila po meri se izvršujejo v najkrajšem času dobro in solidno ter po nizki ceni. V zalogi imam tudi haveloke in nepremočne pelerine. 579a 11-7

Posebej pa se še priporočam cenj. prebivalcem Trbovelj in okolice ter naznanjam, da prodajam ob vsakem plačilnem dnevu v hiši g. Plevčaka narejeno obleko ter jemljem mero za raznovrstne obleke.

Josip Leon

krojač v Celju, Gosposka ulica 9

Blasnikova in družinska pratika

se dobiva na drobno in debelo v Zvezni trgovini v Celju.